

סוּרְך לזה לפשות פלי ומכח זה נמשך אל יעקב ולכל מעטות
על בית רבי ומכ"ז סוּרְך לסיח מלי היסוד דא"ח דאבא בסוד
מ"ד חזי בלחא בסוד מ"ן ביסוד שלה. אך לא סוּרְך לביחא
ב' לסמס סג"ל ואמנם מנה"י אלו דא"ח כהאווה ז"ח בסוד ג'
כליל בג' בסוד ו' [א] זעירא לבד אך סוד חזי ת"ס דא"ח
שפלה למעלה ממנו נהאוו מודין אל חינוק הזה בסוּתו במשי
אמו וגשמה לאלו המוחין סיה אוחו חזי כיסוד דרשא פלאה
(א) שגשאר כאן לויא. והנה כשנחפשט וילא ז"ח לחון ילא
כלול מו"ק לבד ו' גדולה וסמסם שכבר ידעת כי ג"ה איה
בסון ו' פרקין והנה אם נחשוב מה שגשאר מן א"ח אל ה"ח
כנה סה ו' בח' א' חזי ת"ס ב' יסוד ד' פרקין דגלה סוד
כרי סה ו' שממם נהאוו ו"ק לזעיר אנפין כי סה' פרקין
עלאין דכ"ה אלו נשאר ל מעלה פ"ח דגלה בלחא ופ"ח דסוד
בלחא ואלו סה שס חמיד לשולם ומכח זה נמשך החלב לחינוק
גם אחר לאלו פשם. ובה תבין אך מוון החינוק מדר החלב כי
נשמת ה"ח כה"י דא"ח ומלד אופין ב"ם דאשחארו בלחא סה
יוטר מעולים ונמלא כי כשנמשך פשם החלב הוא ממכר
גשמה ומשם הוא יזון וכבר בארנו כי ג"ה סה סוד דימין
והס דס וכשחפלין נכפין לחלב (ב) כי כן אירע דבר באשה
המעוברת כשי הקנב :

בשיקולא עד סטורא לכן גם א"ח כחדא נפק וכחדא שריין
ובהו בזה ידעת אך א"ח כחדא שריין ואך אבא גדלה מעלתו

מחאח ורתי שדעב כי מל סה' הוא סוד א (ס) שלוחי י"י
ומול י"ג ורתי א י"ד מנכר בחיקונים שיש ב' מיני א
והנה ליהוה שמאלו הב' מזלות סה יונקיס א"ח לכן א' שטרטו
י"י הוא בלחא וז' שטרטו י"ד בלחא כי סה' היא נקבה
[אזרחי החכמה] [אזרחי 23589]
צ"ח אבא הוא הו"מ י"י כי כרי הוא נחיה בשיקולא
העלין מזולא לכן עד עברא לכן בו נכללין כל
י"י נמסר' הו"מ ואמא בסוד י"ג ח"ד (ו) שסס י"ב ועמו
אה"ס לכן הוא י"ד והכלל י"ג וי"ב שסס מפגלין בו סה
גומעריא אה"ס . לורת ו' שבאלמא לית א' וכבר
בארנו כי כל ו' כשולג ו"ז
כרי י"ב (ז) . גם הודעתך בזמני חי עמודים סבוא סוד
ו' שבאלמא לית א' שבסם לבאות שגלוקת לב' בזה האופן

א וכן הוא פד"ז ממש והנה זה המל סולל אם אלט ס"ב
בב' מלאות א' בערך סוּתו עליון מהס חסו בסוּתו בסוד ו'
פלאה דלות א' והס נשפטים ממש הב' בערך סוּסם כלולין
בו וסוד מקבל מהס חסו בסוד ו' סתאח דלות א' אך ב' בחי'
אלו סה א' לפי האמת והנה סה פתח י"ב והנה י"ב אלו שבו
נחלקים לב' שטוס הו"מ סה י"ב אופיות ומילתי שמה אלו
סה ביודין מספרס רי"ז ומול י"ג הוא א' שטרטו י"ד
ואו ג"כ על סוד סג"ל רק שלפי שמילתיה סוה בחי' ד' לכן
שמותיו סה ג' אה"ס (ח) והס י"ב אופיות ומלואס הוא ג"כ
פ"ד סג"ל במילוי יודיין נמלא אך מול סה' מתלבש במול סו"ג
בסוד הו"מ אה"ס לכן הוא פד"ז בלחא אשר סה יונקיס
מאלו הו"מ בלחא אה"ס בלחא וסבן כל זה ולכן פ"י ב'
מזלות אלו נכללין א"ח ומזווגים על ידו. ואמנם מה שא"ח
סה מלבישין גוף א"ח הוא בינה ותג"מ דא"ח והבינה נעשה
כחך לשניסין ובבחי' זו אנו קורין הבינה כחך אך סה"מ נעשה
גוף לשניסין (ט) לך ימין ללחא ולך שמאל ללחא. ואמנם
כבר ידעת כי ח"ג סה ב' דרועין שסס ו' פרקין כחכר פ יחי
דרס"ב חמיד חסד סה"ס גבורה נבוחת והנה מאלו סה'
זרועות נעשו א"ח וסוד פרקין אלו סה ק' ב' פרקיס עליזים
סה חכמה דלחא ומכמה דלחא מזרוע ימין ללחא ומזרוע שמאל
ללחא וב"ם האמלעיס סה בינה ללחא ובינה ללחא מחסד
ללחא ומגבורה ללחא פ"ד סג"ל כרי ב' שוחן חו"ב ללחא
מזרוע

פרק ו

אחר שביארנו סוד סולדת א"ח חו"ן נבאר פתח סוד
התלבשותן א"ח כי כבר ידעת כי א"ח מתלבש
עך א"ח והנה דע כי חיות וגשמה של א"ח הוא נמשכה
(ג) מב' רישין כסר ומ"ס נגלגלתא ומחא כי סה משפיעין
לבינה שמבינה נהאוו נגלגלתא א"ח מן הכתר ללחא ומחכמה
ללחא. ואמנם סוד השפעה זו כבר ידעת כי הלא סוד דיקא
דא"ח אינה מתלבשת כלל כי ארכה מהגרון עד עברא דלחא
ושם מתחיל ראש ז"ח נמלא כי מציעין שפרות אלו עד (ד)
שפרות ד"ח ועל ידס נמשך השפעה לראש ז"ח כנזכר בלחא
א"כ נמלא כיון ששעור קומת א"ח סה מהגרון עד עברא
דלחא דא"ח ודיקא דא"ח נמשכה עד סטור דיליה א"כ נמלא
דהאי דיקא חיה על א"ח כי אינו מתלבש בהם כג"ל נמלא
חופף עליסם ואינון אסכלילו ביה ו"ס הגרמז בלחא דרפ"ס
אסנכרו ג' רישין עלאין וט' ובמלא תלין ואסכלילין ביה כי
א"ח סה ב' רישין דאסכלילו במזולא וסבן זה ולכן אינן יכולין
למודוג א"ח רק פ"י דעת פילאס סבוא מול סו"ג דדיקא
וביאור מולא סוה כי כבר בארנו לך בפ' ג' שא בר"מ כי י"ג
פ"ד סה ג' שמה סו"מ דוידין והנה ג' חיות סה י"ב אופיות
והס סוד י"ב ח"ד ותיקון סו"ג הוא סולל כולס כי בו יש כל
ג' חיות (פעס ב') כג"ל שסס י"ב אופיות וס"ג הכוללת
והנה ג' חיות סה פ"ח גומעריא מולא או מול עלמו סה
סמלה וסבן זה. והנה בזוכר אמרו כי ב' ח"ד סה' וס"ג

הנהו וביאורים (ה) כרז סה האין סקסס סג"ל לקמן כהב רכינו כי נשסס דלחא כוז פנסי' דלחא ופלו אסון סה' סקסס וסון קסב סכוז נחי' סכוד
דלחא מלחא . מתיך כרז שסן שסון דלחא מילי חסון ולקמן מילי חסון יניקב כמו שירלס כחולס וסג"ל : (ג) שסן פנסי' שפ"ס
ס"ג פ"י דעל די כפה נחיות סיה סודיס והתלג וסס פ"י נ"ס דלחא וסל וסודוס וז"ן וסס סודיס סו"מ דלחא סנה אלו סלודתס נקשו וסג"ל כחי'
סודיס נלחא יס"ס . וימין סה' אסח ליפסק דף י"י אוח לי"ב . שסן שסון : (ג) כרז שסן שסון כהב דע דכתיב סמכת בלחא אינו אלף פ"י ג' פולין מול סה'
כפ"ס ללחא וס"ג ל י"ם וסכנאר נכמה פקושות וימין שסר סכוותס דברוב כפ"ס כפ"ס כ"ל וכסכר אורח פ"ג : (ד) ס"ג פ"י ס"ג אלף ס"ג בלל א' :
(ב) כסב כלחי לא ידענה פ"ה אלף ו (שסר סלוקוסים דף ל"ב פ"ח ופ"ד) ואלוי סכוז אלף דלח"ס כי דיקא סוד ג' סמות אה"ס ככ"ס כשכר חכ"ס יסוד סורין
וסודיין פ"ל . וכרז שסן שסון ככ"ס פ"י וימין נלחא סה סכנב רכינו ז"ל כי מול סה' סוה לורת אלף על ירי ומול י"ג סוה אלף לורת ירי וימין סה וסכנב
ססס נשפס לורת סכוד אלפיין סה"ל ולל פלד ססס פנחי' סה אה"ס וכלן נכפיקין מוון רכינו ססס נסח לנח לורת סך . ולדבריו על אור"י ל"ס נשול סה' סוה סו"ג :
דוידין ולל אה"ס וימין ג"כ כסוף פ"ד שסכר זה וימין לקמן . וסוד כופי וס' דלח"י לכרז דכ"ס סקסס וסס כקס"ל וימין סס זכ"ר רש פ"ד סה סכוד לקמן :
(ו) כרז שסן שסון ככ"ס ככ"ס סכוד סלום סקסס כיון סכוז חיקון ח' ארך כולל כל ס"ג ח"ד ועוד דכ"ס כיו נחיות ססס דכיון דלח"י בשיקולא דע סינורח
לכן כולל סו כל ס"ג פ"י פ"ג : (ח) כרז סה סלך כקס"ל כ"ל לפ"ס כהב רכינו כ"ל סו חיקון ס"ג : (ט) כרז סה סלך כקס"ל כ"ל לפ"ס כהב רכינו כ"ל סו חיקון ס"ג :
כמל ולין אסר סה כי מול ס"ג סוה ג' אה"ס ו"ס . וימין דכרי סלום גוף ח"ד ס"ג . שסן שסון : (ס) א"ן דכריס כסכ"ס נכס"ס דלח"י וכס"ס גוף ללחא
ולל מוון אלף כתיב כדפסדס ולין כי סן חו"מ דלח"י נכסו חודר ללחא . וימין שס סלך סג"ל כ"ל לפ"ס כהב רכינו כ"ל סו חיקון ס"ג : (ז) כרז סה סלך כקס"ל כ"ל לפ"ס כהב רכינו כ"ל סו חיקון ס"ג :
ככ"ס רכינו לקמן דכ"ס דעת נכס סח"ס דלח"י פ"ס . וספ"ד נכס סלך זכ אלו אלף סלכסס לנחי' : דלח"י ולל ססס נחי' מוון סכ"ס מילתת אור"י סן מילתס
סה' סן נחי' סמוחין דלח"י ככ"ס פ"ס רכינו לכלל ס"ד וסס לקמן סכ"ס נכס . חס פסוק דכרי רכינו ככל סקושות סה"ל נכ"ס יס"ס . וסמל סיוון סלכ"ס
לנחי' דלח"י וסמוחין סלכ"ס נכסס לכן נשול ססס נשטו מוון פ"ד סה שפ"ס ככ"ס דלח"י שפ"ס פומי' כוזל נכ"ס מוון גדרות ככ"ס ס"ג פ"י דוק ס"ג :

השמיני

[א] כי כי מנלה דל"ס נעשו חסד ונלח ומכוד נבורה וסוד ומיטוד
תפלות ויסוד דלחא ומחלי הפארה דלרין חכ"ד לויא . והוא כי מלכין
ח"ק דמלכיס נכרו ונכשו וק לויא ולכנישו לנכ"י דלח"י פ"ד הככר
ומלכין נג"ר דמלכיס נעשה חכ"ד לויא ולכנישו לחי' תחתון דתפלות
דל"ס . וסיה שמוסב ב' כהכר כסכר מבוט שערס סה"ס ח"ל סר"ק פ"י
ועין לקמן ספ"י פ"ל ונסקף שער זה ונשער כ"ס פ"ק שסי ונשער כ"ס
ס

ובכלי הוא הא' רוחא דייבי כה ממוחן ד'יק (כ) והנה מה
 הרוחא ד'יק (כא) נפשו המלאים כנודע שהם חלומות השלמות
 (א) ולכן המלאים שרשם בעולם היריד אשר סתן מקניט וי'ם
 לחור . אמנם בחינה נשמת הדיקים הם מבריא שאח (כב)
 מנח' המוחין ג'כ (כ"א ג'ד) ולכן אין המלאים שולין בסוד
 מ'ן כי כבר נשלמה מלכות ד'יק (כג) אמנם נשמת הדיקים
 שהם מבריא אלו לריכין לעלים במלכות דאילוט בסוד פ'ג
 וע"י סתאור כח וצורה לפעולת היא ובפלה למעלה עד אר"א
 ויקבלו ג'כ ג'ד הנקרא מוחין דגדיות . ונבאר פסה סתן פליט
 א"ן פלמו בסוד מ'ן אל אר"א כי כמו שז"ל נחן רוחא ט"ק
 דטקבא לעשיה כלי בימי היניקה כנה גם אהא כאשר טסן
 בלמח הוא רוחא דייבי צנחה איש טסן כה אלא פסה יש
 זו . והנה שורש אר"א הם צ'תצ"ם דאור"א (כ"א) בתצ"ם דא"א
 ואינם במקום המוחין של אר"א כלל ולכן כדי להדחג עם אהא
 ולסת לה פסה המוחין דגדלות לנוכך ז"ל לרד סתמלה יקבל
 ג'כ הוא סוד חוספה מוחין ממוחא פלחה דא"א לכן לרד
 סתמלה תעיר וי"ן מ'ן לאר"א ואז יוכל אהא לקבל ממוחא דא"א
 פלמו ואז יוכל למיבד לאהא כח המוחין דאור"א להם אה"כ
 ג'כ לז"ן . ונבאר א"ך פליט וי"ן בסוד מ'ן מעורר טספס
 מוחין באר"א לתח אה"ך קד אל וי"ן והענין כבר נס"ל כי (כד)
 בעיבור א' מדחג אר"א היסוד שבו מניח ובידי בחוך ב' הסודות
 דא"א והנה אה"כ היסוד והפטרס דא"א נעשה נשמה לו"א
 (כה) בימי הפיבור . ואה"כ (כו) בימי הימק נפסע גם שוח
 כינה בוא" (כז) בסוד ל"ב אלסיס ל"ב שיניס אה"ך שם יסוד
 דא"א כנ"ל ואה"ך (כח) סט' שניס מחפסע ככל הר"ק
 דו"ן נמלא פסה בפליט וי"ן באר"א שולה פמסה ג'כ בסוד
 דא"א שבוטס עד אר"א והם מעוררין סוד מוחא פלחה דא"א
 כנודע כי מנשרי אה"ה אלוה כי כשתעורר היסוד שבוטס
 מחפורר כמות לבוא פסה סאלרב וכן זה המוחא פלחה

דא"א מעורר פ"י יסוד דא"א כנ"ל . אמנם אין כח מוחא
 פלחה פלמו יורד עד אר"א כי גדלה מעלתו עד מלך אכל זה
 המוח דא"א כל גילוי הוא בריקבא דא"א כמ"ס במקומו ושם
 כסבאר (כט) כי יש בו (גו) ב' מילוט מול כה' ומל י"ג והם
 זכר ומקבס ומכח' שהוא זכר נשפע כח באהא ופ"ג שהוא
 נקבס השס נשפע כח באהא ולכן זה המוח העליון נשפע
 פ"י הדפס שבו שהוא מול ח' אל מול י"ג ואה"ך לוקיסי
 הספס אר"א ואה"כ כס מורידן כספס בסוד מוחין לנגיסן וי"ן
 נמלא כי מחפורר המל סנ"ל בהתלבשות אר"א וואו שורקין
 אר"א מוחין לנגיסן . ואמנם כל זה איש רק בבח המעוררות
 יסוד סתאון דא"א המתלבש בו"ן ח"ס (ל) שריס שא"ן לו
 זקן כי כרי היסוד מחפורר דיקבא פלחה כמכ"ר :

פרק ס"ב (לז)

ודנה פ"י פיבור הכ' זה הוגדלו וי"ן יותר כי הכה
 בימי היניקה לא היו רק ויק אמנם המוחין היו

כי נשמת האדם היושבת במוח שלו עולה בכל לילה בסוד מ'ן
 ומחעברת בחוך מלכות פיבור גמור ומחדש לו נשמתו היושבת
 במוח שלו כן הענין בוא" ג'כ . אמנם יש ב' פרסיות (א)
 נחלקות בין זה לזה הא' הוא כי הנה נשמת הדיקים אינם
 מפלין מ'ן אל המלכות אלא בלילה לפי שאין שליטת המלכות
 אלא בלילה (ב) כמ"ס ותקס בעוד לילה וגו' . אמנם אהא
 עלאה שלטס כיום ובלילה סכרי וזוגיכו תעיר דלח פסק כיום
 ובלילה לכן המלאת מ'ן דו"ן הוא (בין) כיום (ובין) בלילה וכל
 פעם מהס נעשו להם מוחין חדשים ח"ס ק"ס דשחריס וערבית
 שהוא סוד הפלחה מ'ן לזוג אר"א ולהסחך מוחין להם כנודע
 כמקדש (ג) והכן זה . גם (ד) יש חילוק אה"ך והוא כי האדם
 כשתחן איש יסל לפעלמ נשמתו בסוד מ'ן רק אה"ך חיסובן
 י"ג שנה ויוס א' אמנם וי"ן אינם כן והם יסלפן לפעולת מ'ן
 לאביסס (ה) תיקף אה"ך ס' שריס ויוס א' אה"ך שיגדלו איצרו
 ומיחחיו וגשלים כפרלוק אפי"פ שאינם רחין להיליד רק הם
 שלימים לפעלמן וללרכן . ועפס הדבר הוא כי בין הגשמה של
 אדם ובין דו"א שריסס האשלמו כפרלוק אה"ך ס' שריס ויוס
 אה"ך וגריכן מחסילין לפעולת אמנם נשמת האדם קידס שיניס
 אל יסוד העליון אה"ך שם הוא מקום הפלחה מ'ן או מ'ד (ו)
 שונע ג' קליטת סערלה בסוד שלש שריס יסיה לכס פרליס
 וגשלים להפעלותן בסוד ג' שריס שהם עד שנת י"ב ויוס אה"ך
 ואה"כ בצנת י"ג או שולה אל היסוד פלמו ואז כל פריו קדס
 סלוליס ומעליס להשחלס שם ביזס (כ"א כסגס) א' ובהשלמו
 לכיוס בן (ז) י"ג שריס ויוס א' אז הוא מעלה מ'ן מבן י"ג
 ואי"ך ולא קודס א"ך וי"א חקף אה"ך חיסובן (ח) ס' שריס
 ויוס אה"ך סתחיל לפעולת איש שונע שם ערלה כלל ח"ו כי
 אין שום (ט) ערלה דנוקב (בו) כי מלמח (י) ולמעלה אין
 החטניס נחחיס ונמלא כי חקף שונע נכ"י דא"א ונפסיס
 לו מוחין ויסל להיליד משס ולהלכה תיקף אה"ך ויוס אה"ך של
 סח"י כי כבר סתחילו לכטס המוחין . (יא) ונבאר פסה חסלום
 מ'ן מה עניינס כמ"ס זה למעלה כנה כל פליט מ'ן לרד
 סתמלה מלמסה למעלה ממדרגס למדרגה חס ישורר לוח חס
 לזה עד רום סתפלוס . והנה אה"ך חיות זמן היניקה כבר יש
 גדלות כל לרעס (יב) בוא"ך דו"ן אמנם אין כהס יסלח להיליד
 נשמת הדיקים יסן כי אין כח במוחין שלהם להיליד אחרים
 רק הליך לפעולת ח"ס קסן זוכה לפעולת וזכה לאחרים .
 אמנם כשיגדל ויבא לו חוספה במוחין שלו מא"א אז זוכה
 לאחרים (יג) ג'כ ומעלוד נשמות חדשות של לדיקים ונמלא כי
 כאשר מדחג אז (יד) עם נוקבא לחיסובן בסוד קסן איש טסן
 כה רק מנח' הרי"ק שבו (טו) . ובוה חבין סוד כלל גדול זכרבו
 והוא ענין אותו רוחא דייבי כה כדי למסופס כלי כפעלות מ'ן
 כי כהיות בח' ויק נקרא רוחא (טז) וי"ק ג'כ נקרא כלים
 כנודע (יז) כי המוחין פלמן (יח) דריקה נעשו כלים וקרומות
 אל המוחין דגדלות ונמלא כי הכלי הוא המעלה את המ"ר שסס
 נשמת (יט) הדיקים סתמשו ממוחין דגדלות כמ"ס כמ"ס

דגרות וביאורים (א) לא סכי כשרשים : (ב) ר"ל נסועל . שפן טסון : (ג) נשפס"ל דחסי ק"ס פ"י ופי"ו ונעטר"ם שריס ח"ז פ"ז נחמות ד' סתפס ק"ס
 פ"א אורסיס ככל יוס כי לעולם אינו נחסר פ"א מוחין פלמיים וקטיות ופ"ז אה"ך ונק"ס דשכרס ונכסיס פלמיס דלחא ונק"ס דהחסי
 מדיסיס דלחא ירי"ס . נפלא זככל פסיס כללו נפסין להם מוחין דרישס לפי החס וזכסן כהזא ככור נפלא דלחא פלחה שולטס כיום ונללס שזוגיכו תעיר ולי
 סס"ך אכ"ר ל"ן כן נפלוס . וז נלפנ"ד דברי רבינו . שפן טסון : (ד) שער י"א פ"ז מ' : (ה) ואה"ס : (ו) פ"י ונכסולס חיסוד כסרקבא אה"ך שם מניס פליט כס"ן
 והסודס כפ"ר בין פנח"י נפסה וכן כנח"י ככור ככורי לפ"ל דף כ"א פ"ג (כסוד י"ז) פ"ן ואמנם עד (שורס כ"ד) ונחזור זה נלפנ"ד סוטס רבינו . שפן טסון :
 (ז) לטמן פ"י : (ח) נלי"ל פ"י פ"י : (ט) לא אין סס פלחה : (י) לא סתאור"א : (יא) ח"א וק"י דכססר למ פ"ג כסנ דוק"ף אה"ך פ"י וזס חוס אה"ך פ"י חספס
 דיוס לח"ך לזכר פיבור המוחין וכן כהז וזכס יוס לח"ך דכסס פיבוריס סתחילן כסמוחין (כסנ) : (יב) פ"י מוחין דו"ן . שפן טסון : (יג) פ"י נפסח מוחין דגדלות
 פלמיס . שפן טסון : (יד) פ"א : (טו) פ"י אינו טסן עוד היניס כמחיסובן רק מנח"י סמוחין דו"ן . שפן טסון : (טז) פ"י כי כהיות ר"ח ככ"י מוחין דו"ן נקרא
 לו : פיבור רוחא דגד"י כנודע חס מה סכסן ורי"ך נקרא כלים פיבור כססס דשיפס אלא נקרא רוח"א ונקרא כלל היסוד שבו יסן דכס קולות כזו
 חילול ממוחין דו"ן ככל נקרא כלים כחוך גולת חסימי . שפן טסון : (יז) שער כ"ז פ"י : (יח) ר"ל פלוחס : (יט) שפן טסון ר"ל פ"א פ"י ל"ז : (כ) שפן טסון ר"ל
 סג"כ : (כא) פ"י סתמבך כסיוסו וי"ן : (כב) לא ססס : (כג) ר"ל סרי"ך : (כד) לפ"ל ככ"י פ"י פ"י : (כה) ונוקב"א : (כו) שער כ"ט פ"ז אה"ך ד' : (כז) ר"ל
 נשמת דרישס דגד"ל . (כח) ואה"כ עד פ"י שריס כן הוא הוספח נכסח"ל וק"י סס"ל : (כט) שפן לקסן פ"ז סוד סכססס סמוחין : (ל) שער כ"ז פ"י :
 (לא) עד סרי"ך פ"י סח"י פ"ג סכ"י :

ואוצר החכמה!

יפה שעה

(א) פראש פרקי' עד ולכן המלאים כו פירוש כי כימי שלא יסלו עליו
 קפיות שאין להסרין ככחינחם והקדם כל כבר אה"ך ידע שכל מ"י
 סכתב רח"ל לפ"ל בשער דרוסי כללס כמססר הפניס כי בן ע' שריס
 ויוס א' כבר נמחו לנגיסן כל מוחין תגלמח כל סריק וסריק נמקום סרידי

ואמרו ביסוד אמת ונלאו משס מיסוד אבא נקרא אירא ד'רא הוא ג' שמוח ד'רוי'ן ושולין ר'א ונעשים כה כלי ולק ר'א הוא נקבה . והנה טרע כי הכחד ממגלה בשמה ד'אמה לק הוא הוי"ה דפ"ב שהוא גימטריא חחד וכה ג' מרקס ג"ב פ"ב (פ) ח"ס של הכחד דמלא פמטון למתחומטא כנזר כנזר אחר מוח דפ"ב כי הוא עושב לוחה כלי וכלי זה הוא ססוד אירא ד'רא נחלק לה"ה ואשא ד'רא סס פ"ג שביסוד שלב וכה כמ"ג פתמן . והנה כלי זה נישן אליה כביאה ראשונה שחזוון פמה כנריאם הפולס כמחלם האלילות ואז נעשים כלי וכבר יש בה חלק מן הכסרים פתמן אז יסלה לקבל מפס סמסדים פתמן שהם פפס הארמים אל מ"ד ואז ר'איה לפיכך והבן ספכ פפס כלי זה כי הוא כח' אר"י (ו) ד'רטיט שהס ג' פ"ב מן פ"ג מ"ב דפ"ב (ו) ד'רטיט מ"ה ראשונה ולמטה שטלס כח' טוקבא סס ואנרות והקבות שנספדים פתמן שפ"י שכל לקבל הכסרים הפלוזים שהם פפ"ב דסרין ואז שס פ"ב א' סטלל כל ס"ב נקרא ר'א ושיכון יחד נקרא פיטור פ"ב ר'א ולארות כי אין פיטור כשולס אם לא פ"י שייכס . וז"ס פרח מטה אהרן לביס לר כי אהרן הוא חחד פ"ב ולי הוא נגזרות ר'א ושיכון פרח שהס רפ"ה מילין ומחזיר שניכון נעשין כשמות כטרע כי כל כשמות (ח) זולתם פלונשום במקלם מהבוא רוחא דשרי גבוה סר"י כג"ל . והבן זה מה פתן לבוש כשמה כנעשה מהבוא רוחא דשרי גבוה ואז גם מהכחד כסוד אליה אלא שהוא פכר"י ואל"י לק אליה הוא מ"ב שהוא ג"ב גבורה פתן כנזר משפס . והנה מאלו ספ"ב ר'א נעשין הפוחין ד'רא ונמלא כי נסתכח אירא ד'רא ואשא ד'רא כנזר ביסוד אמת ותבס נקטב נולגלסא ד'רא כנזר כ'אדרא ותכח ג' אל נעשים דשם ד'רא וכבר ידעם כי דפס ד'רא נעשים מיסוד אבא ומיסוד ד'אמת ואז פתן זה שאמרט והבן זה . ולכיום כי זה כ'אירא אחר שאנשיל אבא לאמת נקרא שלב זה שאט לפמרים כי נכ"י ד'אמת סס פוחין ד'רא ואין אט פוחין אם אבא כי גם כ'אירא ד'לא ממט ככר נחשב שהיא מאמת פלמה ונמלא כי חוג ראשן דכריאם שולס ד'ראיה סכ כשול ותחלב פשאכ כלי ואחר קי טמן סס מפס פ"ב דסרין וכל זה נקרא ביאה ראשונה ואז נעשו סס פוחין ד'רא כג"ל ואז מסלנשין כסוד אללס ונכנסין כרישא ד'רא שהיה פחלב כח' ו"ק רימיקה ונקרא אז מפסח דמליל שים כספרא דלגיטוסא דקפ"ו ואז סוסס מקוס פמפין ד'אמת כי היסוד שכה נפלס וגנז דבשם של וסוסס פמחה חזמת מנשל הכוסס כפסח . גם פתן סחיתס הפסח הוא כ'אופן אחר כי אז (פ) יתן כלי זה ל'רא פלש והנה אמת לא נעשים כלי וסמחא לקבל פפס סרע אלא ככה כלי סה כג"ל וקודם סיסס כטולה שרמחה סוסס וכ'אשר נקנס לה כדפס ד'רא תרס אמת לכססס פמחה ואין כה כלי כ'איה לפיכך ותחרס לסוסס כסולס

כמפל אז הוא רוחא שנגוס חוזר נמספלק וגרנב כמקורו כז"א ואין הנקבה מאירה מלוח אלא מלך הכינס שהיא כנוסכ את הללס עד שנכר כנוקר אז ודיאם אל הארס נשים שלום וממלא כי המלטח חורה לסוס כסולס (א) לק לרך לעשוטה כלי כנזר כליה לה וגם לבית פלחה כי אז מוחזנים ל'רא כסוד ביאה ראשונה לעשותה כלי ד'אמת . ואחר קי מחוג זה נמשך חוג אל הא"ן דיביאה ראשונה ג"ב אחר חטה לעשותה כלי ואח"כ ביס כק"ס דשחפ ישראל הוא חוג ממס להוליד (ב) כ'אורא וכשים שלום הוא חוג ממס לז"ן להוליד נמלא כי חוג חטה לאורא ולז"ן סס להכינס שיהו מוכנים לטרך חוג סוס וכפד"י תמיד כל יום יום לעפס כג"ל . ואמנס ככל חוג חוג ד'רא שלין ז"ן סס כסוד מ"ב ונ"ב אט מפלין נמחסיס פס ז"ן למפלס חס פ"י מסרת פלמינו להרינה על קדושת כסס ואז יורד ותמשך מאבא כ'אמת סכלי כג"ל שהוא כח' ר'א ואז נעשים כלי כח' כליה ואח"כ נמשך חוג כסמטון ד'א"ר ואז נמשך סוד ר'א סמטון אל סמלסס ותחלב ג' פוחין ד'א"ר וז"א סס מאירין כגלגלחא דטקבא אח"כ אט מסקדין כשחזית סס כסוד מ"ב דרך פקדון לבד כי הוא לילה ואח"כ טתן ה"א כה סוד ר'א סמטון הוא סס ב"ן דהס"ן כטרע וכפד"י שהוא גימטריא פ"ב קד"ס כטרע ואז גימטריא ר'א חס סכלי של הנקבה סחאס . ואחר קי כב' חוגים אל סוס שסס שחפ לאורא ושים שלס לז"ן אז סס חוגים נמחים לסספנד ולהוליד חס נעשה ככל יום יום . גם סס נכ'אד כפתיך אמקוד רחא כי (ג) ב ידים דכינה שהס כ' אלכשות ימח"ס וה' אלכשות שחאלית שהס ממין כ' אוחיות מנלפ"ך כשולס סס נעשים כח' כלי של המלטח לסוס לה כחוכה מ"ב ואלו נמשפין פפס טכ"ז שכינה שהוא חילוף סס אה"ס כי גם הוא גימ' יד"ך ואלו סכ' ידים דכינה נעשו כמלטס כלי בית קיבל לסוס (ג) ספ"ג כן יד שחאלית ליד כ'מרים וכה ז' פ"ג ז' וכטרסס כפ"ג :

עוד מ"ב כתיב ד'רדו ז'דהה יש קצת שיני לשון .

ונבאר פסה פתן מ"ג מביאה ראשונה וכוה כי הכחד אים כיה ג' פרקן חרוע ימין ומסוד גימטריא פ"ב ג' פ"ב סס גימטריא ר'א חס כר"י טמן אבא לאמת כחוג ראשון למשופה כלי ונקרא אירא ד'רא שהוא כה"ה אך ספ"ג שנה סס כ"ג כנוך כלי זה ואח"כ ספ"ג פלש הוא ספס סמ"ד שז . והנה זה נמשך מדפס אבא שהוא פ"ב ד'רוי'ן וק כר"י נמשך ממנו **ואמנס** גם זה כרעס ד'אבא הוא נמשך מדפס פלין שהוא כמול י"ג ד'דיקנא ככנפע ממול ח' שס בו ג' ששים פ"ב ד'רוי'ן ותלשתן סס ר'א וגם סס (ד) נמשך מדפס פלין דמתיק יומין כגנח כגלגלסא דליה וכוה נקרא אירא ד'רא דבין קרומא למוחא כנזר סס . והנה מהדפס ד'אבא נמשך דרך היסוד שזו הנקרא נתיב לא ידש פיס

ד'גרות וביאורים (א) נכיס : (ב) שער ל"ב ס"ג שער ל"ט ס"ג פ"ג לפיל פ"א לקמן שיה אום ט' : (ג) כסונו : (ד) פתול סוד : (ה) לא וסס ג"ב סו"ב פ"ד : (ו) סכר שפן כסנ חיל כי הוא כתיב ר"י וכנזרות והנקבות כנחשים כולל דש פ"ס כדשום פדס וכפסח כי סוף כתיב ר'א ד'רטיט ססס ג' פ"ד ספ"ב וכר מד כתיב טקבא סס פ"ד . וכן כתיב פ"ד דף ס"ג לא נכס ר"י ואחר ד'רטיט שהוא כנזר כהפ"ה ומיין פ"ד דף קכ"ז ספ"ה ו"ל פ"ג פ"ד פתן פ"ב כ' וכן נכסר כי כתיב ספ"ג דפ"ד ד'רטיט פ"ה ראשונה ולמטה כג"ל : (ז) ספ"ה דף קכ"ז ספ"ה : (ח) גלגל פ"ס לקמן פ"ג : (ט) אמת נכסר

אוצר החכמה

כדדחיים סכלי שהס מ"ס רחל כפרקין פס כחכר שאס כבין כרסלסון פלקחו ז"ן כעה אזינתסם שהוא טסס ומשוחסם נשאר כבס קיים לפד לפולס וכוה שורס ועיקר ה'אור אל פסיכס שהס סמ"ן ככאים מחדס ככל חוג חוג סס כן הוא א"ך כענין סכלי לילכ חחרת כחולס ומסתלקין סמ"ן והכלי מסגלגן ואחר כן לטרך חוג כדי להוליד כשמות לרך לעשותה כלי מחדס והכל סכלי שלקחס כעה כריאה שפולס כעה אזינתסם סה אמרת כשאר כה קיים לעולס וכהוא שורס ה'אור לכל סמ"ן כמתחזים תמיד וכן כ'אמת אם כלי סלכ לטקוז י"ל כעס שנמכסים כשוחין ל'רא מלובשים כנכ"י ד'אמת אמת ממחחא דכליל שיה מקודס נתיב וסחיים תוך דקסא כמיר לטנין חמיר לטנין סחיס סחחא אם כן סכלי כרסלסון שלקחס כעה כרסלסון כעה כרסלסון לא נשאר קיים כה לפד לעולס וסמחה שכימחא כייט יטוליס לדחוקי נכסין סכל כמלטס קסב עד פלג וכשוחית שולמן מלג דשן לפיטי וק"ר קברה ידים מלאטל

ז"א עלמו כנו' דקכ"ט ע"א ונהיר ונגיד בהוא נימא לנימא דז"א כו'. וכמו שנבאר לקמן בע"ה והנה אלו החוורת' הם נחלקין ל"ג עיבר כנ"ל וסדרן הוא אחר ופנים כי מזד האחר דגלגלתא הם ארבעה ומזד הפנים הם שמנה לפי שהם שמי לחיים תרין פסחין קדישין ושני הלחיים נחלקים לשתי חלקים עד אמצעית החוטם בארבע נמלאים ארבעה חוורת' בכל פן ופן משניהם ואלו הם שלשה בחי' כנו' שם דף קכ"ח ע"ב לארבע עיבר בסעודה חד והוא מזד האחר ולארבע עיבר בסט' אחרת הוא הפן השני והחוורתא הי"ג היא למעלה בגלגלתא עלמה וכוללת כל הי"ב חוורת'. ונבאר סיבה התחלקותם לתלת פסחין והוא כי הנה כל מוח נחלק לשלשה חלקין כעודע והם בחינת שלשה הוי"ו דע"ב ומילויין בידיון ובפסחין יש י"ב אותיות והם סוד י"ב חוורת' הנ"ל. והנה ההוי"ו האחת נמשכת מזד האחר והיא ארבעה אותיות ארבעה חוורת' ומשכיות משתי בחינות גלגל וסוד דעתיק הגנוזים בשתי אותיות ושתי עינים דל"א שהם ארבעה חלקים וכל אלו הארבעה חוורת' וגם בחינת ארבעה נימין אחרד' מן הי"ג עינין דשערות אשר גם הם מתחלקין ל"ג עיבר על דרך החוורת' ומתחברין ארבעה חוורת' ולארבעה נימין דשערי דרך האחר ומתפשטין מאחורי רישא (ע"ד) דאריך על גבי כספין ומשכין עד רישא דז"א להאיר בו זה בסוד לבנונית העור וזה בסוד שערות הנחלץ עליו וגולם הם מתחברין בשקולא ואינם מתפזרין אל הברזן כנו' שם דקכ"ט ע"א וז"ל דשערי ארבעה מעל גבי אורזין ומן התשעה חוורת' הנמשכים דרך הפנים דל"א שהם הלבנוניות שבציר הפנים דאריך מתפשטין עד רישא דז"א ומשכין עד דיקנא דז"א ונעשה לו תשעה תיקוני דיקנייה כעודע וכמו שנבאר בע"ה למטה והנה מ"ש באדרת נשא דף קכ"ח ע"ב דארבע מאות אלפי עלמין ארבעת חוורת' דגלגלתא כו' הם בחינת ארבעה חוורת' הנמשכין מזד אחורי רישא והוא כי בואת ההוי"ו אשר בזד אחיר היא ממואלת בידיון ויש במילוייה ארבעה יודין וכל יוד' כלולה מעשר הרי הם ארבע מאות אבל בהיותם למעלה בא"א הם חשבון גדול כמציאר אלליין בפ' נשא דקכ"ח ע"ב ולכן הם בחשבון אלפים והם ארבע מאה אלפי עלמין וכאשר יורדין ומשכין למטה להאיר בתחומים או אין הדיקים לוקחין מהם אלא בסוד חשבון קמן של ד' מאה עלמין לבד וז"ל ומנהירו דהאי חוורתא ירתי לדיקיא לעלמא דלתי ארבע מאה עלמין כו'. ואמורו מה"ד ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר. הענין הוא עם האמור כי שקל הוא ח"ל והת' הוא סוד הארבע יודין שבהוי"ו זו שהם בנמטריא ש"ק של שקל ומספר ההוי"ו בעלמה בפשוטה היא ארבעה אותיות והם בנמטריא כ"ו הרי ל' של שקל ולהיותם בחינת חוורת' דרישא נקרא כסף לבן ועוד כמה שיעת כי הוי"ו דיורין לעולם היא בחסד כי היא בנמטריא ע"ב כמנין חסד והחסד נקרא כסף ולהיות כי אינם ניכרים אלא מלמטה למעלה כי חחילה מתגלות השי"ן שהם השלשה יודין של המילוי ואח"ך הק' שהיא הוי"ו הראשונה השרשית שממנה יצאו הג' יודין אחרות ואח"ך שרש ההוי"ו עלמה בפשוטה שהיא בנמטריא ל' כנו' והו סדר חבור אותיות שק"ל. ובענין לבישת השק ביארנו זה באורך בסוד והנה עשו בל' וארבע מאות איש עמו וע"ש ודע כי אין שום אחד מאלו הי"ג חוורת' דרישא דל"א נמשך עד ראש דז"א אלא מן חד אורחא אחרת חוורת' דאזיל בפלגותא דשערי דאריך משם נמשך ארחת אחרת אל רישא דז"א במקום פלגותא דשערי דרישא גם כן כנו' באדרת נשא דקכ"ט ע"א. אבל הארבעה נימין דשערי דאחר מגיעין ברישא דז"א ומאירין במותין דיליה כמו שנבאר לקמן בע"ה בענין סוד התפילין דז"א וע"ש:

ונבאר

עשה עיני דיקנא דל"א אשר גם היא כוללת י"ג תיקונין הנה זו הדיקנא היא מתפשטת עד טבורא דלבא דל"א ושם היא התחלת רישא דז"א כמו שנבאר בע"ה התחום לא כל הי"ג תיקונין רישא מתפשטין עד טבורא רק שני התקונין הנקראים מולא הם היורדין בשקולא עד טבורא כנו' באדרת נשא דקל"א ע"א ולמטה בענין ז"א יבארו שלשה בחינות שיש אל דיקנא דל"א בענין שיעור התפשטותה עד איזה מקום הוא מגיע וע"ש וכבר ביארתי לך בפ' נשא דקמ"ו ע"ב בר"מ כי היותם מספר י"ג תיקוני דיקנא הוא לפי שהם שלשה הוי"ו

שבעה אורות של החסד דעתיק יומין הכולל שבעה ימים שנחשטו בהם וזכור אל תשכח זה ואל תטעה כמה שכתבנו לעיל. ונבאר עתה בחי' מוחא סתימאה דל"א שבו מתלבש גבורה דעתיק יומין כנ"ל והנה גם זה המוחא סתימאה מתפשטת ל"ג בחינות ותיקונין והם סוד י"ג תיקוני דיקנא קדישא דל"א כנו' באדרת נשא דקל"ב ע"ב וז"ל ותינא כל דיקנא לא אשכחא אלא ממוחא דרישא כו' ובאלו הי"ג תיקוני דיקנא מתפשטין גם כן כוחות אורות הגבורה דעתיק יומין ע"ד הנו' בחסד. והנה נמלא כי עתיק יומין מתגלה בכתר וזכמה דאריך אפין שהם תרין רישין דיליה ולריך לדעת שהיה מן הראוי שעת' יתגלה בכתר והכתר יתגלה בחכמה. והתשובה היא כמה שיתבאר לקמן כי אלו התרין רישין מתגלין אח"ך באבא ורימא ואבא ורימא כחדא נפקי כחדא שריין כנו' באדרת האזיט דר"ן ט"ב. ולכן נהיה הדבר הזה כן למעלה שעת' יתלבש בשניהם בבוה חסד בכתר וגבורה בחכמה וזו כנלל חסד בגבו' וגבורה בחסד ושניהם בהשואה אחת. ומטעם זה ג"כ תמלא כי החסד דעתיק יומין דגניו בגלגלתא כתר דאריך אפין. הנה הוא גניו בפומא דרמה דעתיק יומין עלמו שהוא יסוד שלו כנ"ל והוא גנוז במלחא דל"א שהוא אחד מתקוני גלגלתא כנ"ל ועכ"ז מנינו כי משם נמשך ומתפשט בדיקנא דל"א שהיא תקוני מוחא סתימא דאריך כנ"ל ומתפשט בתיקון הי"ג האחרון הנקרא מולא כנו' דרפ"ט ע"א וז"ל והוא רישא סתימא דברישא דעתיקא ללא אחיעוד כד פשיט חד עורגא כו' והאי רען ארבעת לחתא בדיקנא עד ההוא אחר דמתישבא בדיקנא כו' וכבר לעיל ביארנו ענין זה והוא אומרו והוא רישא סתימא פירוש כי עת' נקרא רישא סתימא דמתלבשא ברישא דעתיקא שהוא ראש דל"א ואמר כי ההוא רישא סתימא לא אחידע שהיא סוד עתי' כנ"ל ופשיט חד עורגא במלחא הוא סוד התלבשו' היסוד שלו במלחא דל"א ובתוך אותו היסוד דעתי' מתלבש חסד דעתיק יומין הנקרא רען כנ"ל ולכן נקרא מצח הרען - ואמר כי זה הרען שהוא חסד דעתי' ארבעת לחתא בדיקנא והוא המול הי"ג האחרון שהוא היסוד דבהאי דיקנא כמו שיתבאר למטה וגם תמלא כי גם בדיקנא נכלל בחי' יהוד בסוד הוד זקן הנו' באדרת נשא דק"ם ע"ב. ותינא הוד עלאה נפקי כו' ואחקרי הוד זקן כו' גם תמלא כי הדיקנא עלמה אינה אלא בבחינת יסוד כי לסיבה זו הנשם אין להם זקן כעודע והרי נבבאר איך אלו התרין רישין גלגל' ומוחא דאריך אפין כוללין זו זו ולכן גם אבא ורימא המתפשטין מהם הם שני דא לרא כחדא נפקי כחדא שריין כנ"ל:

(ע"ג) **ועתה** נבאר בחי' א"א עלמו. הנה ביארנו לעיל מ"ש באדרת נשא דקכ"ח ע"ב וז"ל האי גלגלתא חוורת' דיליה אנהיר לחליסר עיבר גליפין כו' והביאור הוא כמה שנקדק באדרת נשא דקכ"ח ע"ב שאמר שם האי גלגלתא חוורת' דיליה אנהיר ל"ג עיבר גליפין לארבע עיבר בסעודה חד כו' ולמעלה מזה בדף זו עלמה אחר ארבע מאה אלפי עלמין ארבעת חוורת' דגלגלתא דרישוי כו' ואיך ילדקו שני המאמרים האלה אבל הענין הוא כי הנה נבבאר לעיל כי מן הגלגל וההוד דעתיק יומין המתלבשים בתרין אורזין דל"א ובתרין עינין דיליה משם וילצין ולומהין השערות דרישא שהם הי"ג נימין דשערי הנו' שם דקכ"ט ע"א והנה בחי' החוורתא היא אורח הלבנוניות שצ"ג העור מקום חלק פנוי מבלי שיער והוא כדמיון הנייר הלבן החלק אשר עליו נרשמן האותיות השחורות בדיו והם השערות באופן כי החוורתא היא הנייר הלבן החלק והשערות הם האותיות שצ"ג הנייר הלבן וענין שמי בחינות אלו הוא כמ"ש לעיל כי שמי בחינות יש לגלגל דעתיק יומין ולכן נחלקו בשתי אותיות ובשתי עינים דל"א והנה בכל אלו אין בהם שיערות אבל כשהם עולים ממטה למעלה ועוברין דרך קרומא דאירא שהוא מקום הת"ת דעתי' סוד אות ו' או א' אז נעשים שערות ועימן שהם בחינות וי"ן ארוכות ולכן מכה אלו נהתו בגלגלתא שמי בחי' החוורתא והשערות זה בסוד כויר והחלק הסובל הכתיבה וזה בסוד האותיות הכתובות עלמן ולכן יש בחינת שהשערות הם יומר מעולין מן החוורת' ויש בחינה שהחוורת' מעולות מן השערות וכמו שנבאר במקומו ולכן תמלא כי מן החוורתא מנהירו דיליה ירתי לדיקיא ארבע מאה עלמין דיעוסוין לעלמא דלתי כנו' דקכ"ח ע"ב ומן השערות נמשך אל

והיות שהם י"ב אוחיות פשוטות וכנגדם הם י"ג תיקוני (דף ס"ו ע"א) ריקנה התיקון הי"ג האחרון טולל כולם ויש בו שלשה הוי"ו"ת אחרות גם כן שבהם י"ב אוחיות אחרות והנה השלשה הוי"ו"ת הם בגמטריא ע"ח כמנין מולא או כמנין מול עם המלה עמלה וזכו סוד התי"ג הנקרא מולא להיותו כולל שלשה הוי"ו"ת שבו. **וכן התיקון השמיני** שגם הוא יורד בשקולא עד טיבורא נקרא מולא כנגד שלשה הוי"ו"ת העליונות שבי"ב תיקוני דיקא. **ואמנם** לריך שדע כי אלו השלשה הוי"ו"ת הראשונות והאחרונות כולם הם במילוי יודין שהם בגמטריא ע"ב ולקמן בענין אר"א יתבאר אך שיהם יונקיס מאלו השני מולות שהם מול העליון תיקון השמיני ומול התחתון תיקון השלש עשר אבא מן השמיני ואימא מן השלשה עשר ודע כי מול השמיני הוא סוד אות א' אחת שלזורה יו"ד וא"ו יו"ד אבא מול השלשה עשר הוא סוד א' שלזורה יוד וא"ו דל"ת כנו' בתקונין דמ"א ע"ב כי שני יודים ראשון וא"ו אלק או יו"ד או יו"ד ולהיות כי המול השמיני יורטו יו"ד לכן יונקיס ממנו אבא דכורא ומן המול השלשה עשר שזורטו יו"ד יונקיס אימא כי אות דלת היא נקבה והנה המול השמיני נחית בשיקולא עד טיבורא ולכן גם בו נכללו כל הי"ג תיקוני דיקא שהם י"ב ועמו הרי י"ג ואמנם הי"ב המתגלים בו הם לורת הו' שבאמצע אות א' שבו כנו'. וכבר נתבאר כי כל ו' היא כפולה כזה ו' והרי הם י"ב ועוד יונקיס זה כמה שדורשתיך בשער שמוח הספירות בענין ווי העמודים שגרמזים באות ו' שבאמצע אות א' שבשם לבאות אשר נכלל הוד הנחלקה לשתי ווי"ן כזה א' וכן הוא הענין ממש כאן המול השמיני הוא מולא אח כל הי"ב בשתי מלואות האחד הוא בערך היותו עליון מהם ומשפיע בהם וזה נרמז בסוד יו"ד עלאה שבאות א' ושני הוא בערך היותם הם כלולים בו והוא מקבל מהם וזה הוא בסוד יו"ד תחאה שבאות א'. וכפי האמת שתי בחינות אלו אינם רק דבר אחד. וגמלא שבהתחברת עם הי"ב הגרמזים באות ו' שבא' יהיו י"ג לבד והנה אלו הי"ב שבו הם נחלקים לשלשה הוי"ו"ת שבהם י"ב אוחיות פשוטות אמנם מילוי שלשתן הם בידוין והם שלשה פעמים ע"ב ע"ב ע"ב שמשפרם רי"ו אבא המול הי"ג הוא לזיר א' של יו"ד וא"ו דל"ת כנו' והיא גם כן על סדר המול השמיני אלא שלהיות לורתה בסוד הדלת לכן שמוח הי"ב שבו הם שלשה שמוח אה"ה אה"ה א' שיש בהם י"ב אוחיות פשוטות אבא מילויין הוא גם כן במילוי יודין ע"ד הנו' בהוי"ו"ת שבמול השמיני ולהיות כי המול השמיני הוא בחינת יהו"ה. והמול השלשה עשר בחי' אה"ה א' חס כן מוכרח הוא שהמול השמיני יחלבש תוך מול השלשה עשר ע"ד התלבשות יהו"ה באה"ה וכן הענין גם כן באבא ואימא היונקין משניהם כי גם הם סוד יהו"ה ואה"ה"ה וזה מתלבש בו. וזוה תבין כי התיקון הי"ג נרמז בשלש עשרה מדות של יעצור בחינת ונקא והוא סוד שם אה"ה"ה במילוי יודין שהוא בגמטריא ונקא. וכבר נתבאר לעיל כי זה המול הי"ג שבדיקא דעתיקא הוא בחינת היסוד שבהאי דיקא דעתיקא הכלול מוכר ונקבה ולכן אמרנו לעיל שהחסד דעתיק יומין שבגלגלתא דאר"א פשט נהרזיה ביסוד דעתיק יומין הגנוז בתלחא דאר"א ומשם אחפשט יסיר (ע"ב) עד דיקא והוא המול הי"ג שהוא בחינת היסוד של הדיק' דאר"א כי לעולם חסד-שריא בפוס אמה וזמ"ש באדרת האזינו דרפ"ט ע"א והאי רמון אחפשט לתחא בדיקא עד ההוא אחר דמחיש' בדיק' וכבר נתבאר זה לעיל וע"ש אבא המול הח' הוא סוד הח"ת (ע"ב) בשה"כ במנחת שבה) שבדיק' והי"ג הוא היסוד שבדיק' כולל זכר ונקבה וגמל' כי הח' הוא זכר והי"ג הוא נקבה ולכן אבא מקב' מן השמיני ואימא מן הי"ג. ונבאר עתה ענין התלבשות והתפש' קומת פרלו' אר"א בכל שנת פרלו' האזי' הנה ביארנו לעיל כי הטי' ספי' דאר"א הם כו' מ"ש בחיול' אדרת האזינו דרפ"ט ע"א וז"ל כד התתקן אפיק ט' נהרזין דלהטין מינה בתיקוניו כו' והם הם אותם הנו' בסוף פ' פקודי דרז"ט ע"א וז"ל באותם ט' היכלין דלאו אינון היכלין ולאו אינון רוחין כו' ואלו הם לבושי' ליהוה רישא עלאה דלא אחידע הנק' עתי' אשר בהתחברו עם אלו הטי' ספי' דאר"א הם י"ם שהם השרשי' והמקי' אל כל האזי' כולו ולמטה בענין ז"א נבאר בע"ה למה אין ספי' מלכות בא"א ואיך ילאו ממנו שאר הפרנו' של אר"א כו' ואיך נאללו ממנו בלתי יסיה בו בחי' מלכות והנה אר"א זה שהוא סוד אלו הטי' ספי' שרשי' ירי

ומקוריות הנה הוא מתפשט בכל האזי' כולו ומתלבש בכל הפרנו' אשר הם ומסתיים התפשטו' עד נוק' דו"א דל"ת כמו שנבאר בע"ה ותחי' נבאר סדר התלבשו' בכל אלו הפרנו' ואח"ך איך האזי'לם מבלי שיהיה בו בחי' מלכות נקבה. ולכן נבאר דרך קצרה כללות כל האזי' הנה עתי' נקרא כו' רישא עלאה דלא אחידע אבא הוא י"ם שלמות והנ' ספירות ראשי' שלו נשארים בסוד אור המקיף ע"ג מוחין פנימיים דאר"א והדעת שלו בסוד אורא דגלגלתא דאר"א בסוד נשמי' פנימית דאר"א וז' תחטונות דעתי' נתלבשו בסוד אור פנימי דאר"א באו"ז חג"ת ונה"ה דעתיק בתוך כח"ב חג"ת דאר"א וז' פרקין תחתין דנה"ה דעתיק בלבד הם נתלבשו בתוך נה"ה דאר"א ונעשו בחינת רוח לא"א ומלכות דעתיק בא"א בסוד נפש דאר"א אח"ך אר"א ב' ראשו' שלו דברישא דידיה שהם כתר וחכמה שבו הם נשארים מגולו' בלי התלב' ועמדו בסוד אור מקי' אל המוחין פנימיים דאר"א כתר לאבא וחכמה לאימא ובינה דאר"א שהיא הגרון שלו נתלבש בב' גלגלו' שהם ב' הכתרים דאר"א שהיו הימיני באבא וחזיו השמאלי באימא וזמ"ג דאר"א נעשו ב' מוחין פנימיים דחכמה ובינה דאבא וחכמה ובינה דאימא חסד לאבא וגבו' לאימא ודעת דאריך ממני נעשו ב' דעו' באי"א ומחזי העליון שבת"ם דאריך שהוא עד הטיבורא דלבא דאריך נעשו ב' גופות אר"א שהוא הו' תחתו' שבכל א' מב' מחס' שבהם ועד המלכות שבהם. נשאר עתה מטיבו' דלבא דאר"א ולמטה זה ענינו כי מן מחזית תחתון דת"ת דאר"א נעשה גלגלו' דז"א שהוא כתר שבו וגמלא חו"ג וחזי העליון דת"ת דאר"א המולבשו' בתוך אר"א כנו' עומדין בסוד אור מקיף ע"ג מוחין פנימיים דז"א ומנה"ה דאר"א נעשו מוחין פנימיים לז"א. ופעם אחרת שמעתי ממורי ז"ל כי נה"ה דאר"א נעשו מוחין מקיפים אל מוחין פנימיים דז"א אבא נה"ה דאר"א נעשו ג' מוחין פנימיים דז"א ומן היסוד דאר"א נתפשטו כל גופא דז"א שהם שבעה תחתו' שבו ומן המלכות דאר"א נתפשטה נוקבא דז"א ומן נה"ה דז"א נעשו שלשה מוחין פנימיים דנוקבא דז"א :

(ע"ג) ונתחזר לבאר הכל דרך פרוטות. הנה נתבאר למעלה כי אריך אשין מתלבש בכל האזי'לות כולו ויש לו פרטוף עשר ספירות. והנה מלינו באדרת נשאר דק"ל ע"ב וז"ל דיקא דהיא תליא בשעריו עד טיבורא דלבא. נראה מזה דיש לאריך אשין בחינת התפשטות גופא דיליה גם כן. ומלינו הפך מזה באדרת האזינו דרפ"ט ע"א וז"ל ודחי בהאי עתיקא לא אחגלייא אלא רישא בלחודיו כו' וכן בדף דרפ"ט ע"ב אמרו האי ע"ק כו' ובגין דהויה רישא עלאה לכל עילאין לא אדרכ אלא רישא חרא בלא גופא לקיימא כילא ולמעלה מזה ארז וכד האי מול' תליא בשקולא עד טיבורא כו' הרי כל אלו הם מאמרים מלוקים ויובנו כמ"ש לעיל כי האמת הוא שיש לו פרטוף גמור ברישא וגופא כולו מ"ם אבא אינו נגלה מכולו רק רישיה לבד ושאר גופו מתלבש ומתפשט בתוך שאר הפרטופים ונכסה ואינו נגלה רק הראש לבד וזמ"ש דרפ"ט לא אחגליא. ובדרפ"ט אמר לא אדרכ ובשום מקום ממלול לא אמר שאין בו אלא רישא אלא שלא נזכרה ולא נגלות והבין זה. והענין הוא כי נשאר ראשו בסוד אור מקי' אל מוחין פנימיים דאבא ואימא כנו' ואי אפשר לבחי' עליונה להתלבש בתחטונה אלא השבעה התחטונות שבה לבד כנ"ל. ואמנם בחלק שייעור קומת אריך אשין נלשים כי אבא ואימא מתחילין להתלבש את אר"א מן הגרון שבו עד חזי העליון דת"ת שבו והוא מקום טיבורא דלבא דאר"א ולמטה מתלבש תוך ז"א ונוקביה. וזוה תבין טעם למה ז"א הוא נקרא לב מפני שמתחיל מטיבורא דלבא דאר"א. ומלא' כי אר"א מלבישין את הגרון דאר"א עד טיבורא דליביה. ודיקא דאר"א נמשכת ומתפשט על אר"א ותופסת עליהם ומסתיימין כדאר' אר"א ודיקא דאריך. וזמ"ש באדרת האזינו דרפ"ט ע"ב וז"ל. אחנהירו תלת רישין עלאין. תרין רישין וחד דכליל לון ובמולא תליין ואחכלילין ביה כו' והענין הוא כי כמו שביארנו לעיל ענין תלת רישין עלאין שהם עתיק יומין עם כתר וחכמה דאר"א שהם רישא דיליה כן כאן יש תלת רישין אחרו' והם תרין רישין דאר"א וחד רישא דכליל לון הוא בחי' מולא דדיקא היסוד ומתפשט עד טיבורא דלבא כשיעור קומת אר"א וחופף ומכסה עליהם וזהו מה שביאר ואמר ובמולא תליין ואחכלילין ביה להיותם מכוסים ועמונים תחתיו ולכן אין אבא ואימא יכולין להזדוג אם לא על ירי

מתעוררת תחי' בחיבוק והוא בנישוק. ומה נעשה מזיווג החיבוק הזה שהוא פר' החג"ת. והיעב"א. ועי' מזכיר שלום ז"ל בסופ"ב דש"ל הנז' מ"ש ע"ש.

פ"י.

והוא מזל הי"ג. כסי' הרש"ש זיע"א בקשע"ה שהוא לכלי, כתב מגבו' דדעת דעת' לגבו' דעת' שבמ"ס ומשם למזל הח' וממנו למזל הי"ג וזיווג הב' מזלות והמשכה לאבא וממנו בזיווג לאי'. וביוצר דשחרית שהוא להולדה, כתב מחסדים דדעת דעת' לחסד דעת' שבכתר דא"א ומשם למזל הח' ומשם

ל"יג וזיווג הב' המזלות והמשכה לאבא וממנו בזיווג לאי'. וכן הסדר בתיבת אחד, שהמשכה למזל העליון בין חלק אבא ובין חלק אי', ואחר

זה הוא זיווג המזלות והמשכה לאו"א כ"א חלקו. וכן בכונת קונה הכל, בכונה דדרוש עמוק ומואב, כתב זיווג נוצר ונקה והמשכה מתיקון הי"ג לדעת דאו"א. גם אחר הנז', בתיקון היסוד דז"א, שכתב זיווג נוצר ונקה ולהמשיך אור מחכמה דז"א עד יסודו, מפורש בשכ"ט פ"ח שהמשכה היא מהי"ג. וכמו כן אחר הכונה

הנז' בכונת ח' דפני' ג"כ זיווג המזלות ומשם לאו"א, מבואר בש"ה"כ פ"ד דעמידה שהוא תיקון ונקה. מכ"ז נר' להבין לקו"ד שכל פעם שא"א משפיע לאו"א, יורד השפע תחי' למזל הח', והוא ע"י זיווגו עם מזל הי"ג מעביר לו השפע הנז', כי אם לא כן מה עושה זיווג המזלות, ומהי"ג הוא שמקבלים או"א תמיד. והיינו ג"כ שתחי' מקבל אבא וממנו לאי' בזיווג, וכעד"ז בזו"ן וכמ"ש בסוף פרקין שכתב ואז הנקבות אי' ומל' מקבלין מו' אלו דרך בעליהן וכו'. והגם שכרוז"ל בסופ"ג ובסופ"ח דשי"ד

שהמו' דאו"א נעשים ע"י זיווג ב' המזלות ולפעמים מזל הי"ג לבדו משפיע באו"א ולפעמים מזל הח' נותן לבדו ה"ח לאבא ומזל הי"ג נותן לבדו ה"ג לאי' ע"ש, עי' בסופ"ג דשכ"ט שג"כ כרוז"ל שמהח' נשפע אבא ומהי"ג אי', ובכל זאת כתב וז"ל ולכן זה המח העליון

משפיע ע"י הדעת שבו שהוא מזל ח' אל מזל י"ג ואח"כ לוקחים הטי' או"א עכ"ל. ולשון זה מורה שלוקחים מהי"ג שלוקח מהח'. ועי' להריפ"ש ז"ל בפ"א דשל"א ד"ה גם וז"ל ומ"ש רז"ל שמזל הי"ג משפיע לאי' ר"ל שהגבו' דמזל הי"ג שורשם ועיקר הצטרכותם הוא לאי' ולעולם שאינם נמשכים לה אלא ע"י אבא ונמצא אבא נוטל חו"ג שלם ואח"כ נותן הגבו' לאי' והרי הוא כז"א וכו' עכ"ל. אף אנן נמי נימא, שגם מ"ש רז"ל שהח' נותן לבדו החס' לאבא ג"כ פירושו כמו הי"ג נותן לבדו הגבו' לאי'. והיינו שעיקר הצטרכות החס' הבאים מהח' הוא לאבא כמו שהצטרכות הגבו' הבאות

מהי"ג הוא לאי'. ולעולם שאין קבלה אלא מהי"ג אחר זיווגו עם הח', כמו שנר' מלשונות רז"ל הנז"ל וכמו שהוא סדר קבלת זו"ן מאו"א. ונמצא שהי"ג הוא המקבל מהשמיני, ואבא מהי"ג, ואי' מאבא, וז"א מאי', ונוק' מז"א. שכך

היא המדה שאין בחי' מקבלת אלא מהבחי' הסמוכה לה ולא ממה שלמעלה מהסמוכה לה.

(ועי' בש"ה"כ דק"ג ע"ב) וא"ת א"כ מהו ההפרש הזה שכרוז"ל בשי"ד סופ"ח הנז"ל שלפעמים אבא מהח' ואי' מהי"ג וזיווגם זיווג שלים, ולפעמים שניהם מהי"ג ואז זיווגם הוא זיווג דלא שלים. לקו"ד אפ"ל כפי משרז"ל בפ"י דש"מ וז"ל אבל לעולם א"א שיזדווגו הכלים הפני' בלתי החיצו' וימשיכו טיפין כי זה א"א אבל להיפך אפ' כי זיווגו כלים החיצו' וכו' והפני' כאשר לא ימשיך טיפין לא יקרא זיווג שלים עכ"ל. ובכן אפ"ל דרבנו בפ"ח דשי"ד הנז' מכנה זיווג החיצו' דב' המזלות בשם מזל הי"ג, והפני' דשניהם מזל הח'. (ועי' הריפ"ש ז"ל בפ"ט דשי"ג). והם בערך או"א וישסו"ת שהם פו"ח. (עי' בהק' רחוקה"נ). (ועי' בל"י ז"ל פ"ו דשט"ז ד"ה השני וכו'. ועי' תו"ח זיע"א דס"ג ע"ב ד"ה וכתב). זה נר' בדרך אפ' וא"ש את"ם.

שם. והנה ראשית כל אלו ההמשכות וכו'. נר' מזה שהמו' דכלי (עי' בסו') פרקין

ועשיה הוא א"ל אדנ"י, וב' א"ל אלו במילואם עולים לש"ע נהורין והוא גי' חיבור כל הכוונות הנז"ל שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד שעולים מספר שע (ולא ביאר רז"ל מה ענין ש"ע נהורין אלו לכאן). וכבר נתבאר שהאוכל הוא ביצירה מספר א"ל הויה ונותן לעשיה הנק' אדנ"י מס' אכילה. וצריך לכולל מדת יום בלילה ומדת לילה ביום, לכן יש לכוין בסעודת היום באכילה מספר אדנ"י גי' אהי"ה פשוט עם הויה דמ"ה (לא נד' השמות הללו בשה"מ ומה ענינם), ובסעודת הלילה אוכל מספר א"ל הויה. וגם יכוין בשתי הסעודות מאכל מספר חיבור הויה ואדנ"י.

יורד דרך בני מעיים ויוצא לחוץ. והכוונה לזה הוא לחבר נ"ח עם ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא כ"ו ונ"ח וכ"ו עולים למספר פד שהוא אחה"ע שבגרון בבית הבליעה שהוא באימא, והחין שהוא חכמה דוחה המאכל לגרון שהוא בינה ולכן החיבור כאן הוא ציור האל"ף הא' שבכוונת המ"ו שהוא באבא ולא האל"ף הב' שהוא באימא. והנה אחה"ע מספר חנוך שהוא מ"ט שביצירה. גם אוכל מס' א"ל הויה שביצירה, כי אוכל נפש הוא ביצירה שנותן לעשיה והעשיה היא שם ב"ן ואדנ"י שניהם גי' בליעה. שוב יכוין שביצירה הוא א"ל הויה

* * *

עוד בכוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל די"ז ע"א) (כפי הסידור וכפי רז"ל בשער טנת"א ועקודים)

שע"י השיניים נטחנים ונעשים קמח ונגמרת פעולתם ע"כ ע"ש. [ולכאורה מה שנטחנים ונעשים קמח ע"י השיניים לפמ"ש רבנו כאן נראה שרז"ל אגב אורחיה קמ"ל שענין זה שייך לכוונת האכילה שהשפע הזה שמקורו מהאזן נגמרה פעולתו בפה דא"ק. וכעין דוגמא לזה הם הנשמות הבאים מזיווג או"א נשלמים ונגמרים ע"י זיווג זו"ן וכמ"ש רז"ל בשער ט"ל פ"ד]. ועיין להרדב"ש זלה"ה על פ"ב הנז' שהקשה דבסוף פ"א הנז' כתב שהם ב' הבלים וב' דיבורים, וכאן אומר שהם ד' הבלים, (ועיין בספר שם משמעון ז"ל דף י"א וזכרם שלמה סופ"א ופ"ב), וגם תמה על מ"ש בכוונת האכילה ע"ש שכתב שהכוונה כך היא, שהד' אלפי"ן נכנסים תוך הפה וכולם עמדו בלחי העליון והאורות שהם ב' הבלים עמדו שם בימין ודימין וכימין דשמאל וב' הדיבורים בשמאל דימין ושמאל

הד' אלפי"ן ב' בציור יו"י וב' בציור יו"ד נז' בע"ח שער טנת"א סופ"ב ע"ש שמוכן שהם בחוטם דא"ק אמנם כ"א מהם כלול מהארת האזן והחוטם וכמו שמבואר בציור. ובשער העקודים סופ"א כרז"ל שבעקודים שהם אורות הפה היה אורות וכלים. ובאורות פו"מ והכלים ג"כ ב' פו"ח, ואלו הד' בחי' הם בחי' גילוי הד' אלפי"ן הנז' שהיו בחוטם, והב' של יו"י הם אורות פו"מ והב' של יו"ד הם הכלים פו"ח. ואלו הד' בחי' נכנסו בפה. ושם יש הבל עליון בלחי העליון והבל תחתון בלחי התחתון, העליון או"מ והתחתון או"פ. ועוד יש שם בחי' דיבור בעליון והוא חיצו' הכלי ובתחתון והוא פני' הכלי. והאורות הם בימין הפה והדיבור בשמאל הפה. וכתב עוד ברפ"ב דשער העקודים שהד' אלפי"ן הנז' של החוטם נכנסים בפה ונעשים שם ד' הבלים גי' קמ"ח,

דשמאל כמ"ש הרדב"ש זלה"ה אז יש להם שייכות בכל הל"ב שיניים.

ומ"ש נטחנים, ידוע שענין טחינה ע"י הל"ב שיניים הוא ענין מיתוק הדינים, עיין שה"כ דרוש ה' דעמידה דל"ה ע"ב ודרוש ד' דר"ה ודרוש ג' דיוה"כ, ומה שייך במקום גבוה כזה. עיין בספר כרם שלמה ז"ל על פ"ב דעקודים הנז"ל מ"ש, ועיין בדרוש להרב גדליה הלוי ז"ל בפ"א דשער אח"פ והרי"ע.

ומ"ש עוד ממדרגה למדרגה עד חסד וכו', נראה הכוונה ליי"ס דעקודים, שמהפה נמשך לחב"ד ומהם לחג"ת ומהם לנה"י, ומהם לג"ר דעתיק ומהם לחסד שלו, כעין מ"ש רבנו בנה"ש בעליית הביוררים בדח"י ע"ב ע"ש.

ומ"ש עוד ומשם לגלגלתא וכו' ומשם ליי"ג נימין ומשם למזל העליון וכו'. נלק"ד שכל כוונות האכילה הנז' לעיל מ"ו ונ"ח וכו', וכן מה שנתבאר פה מענין האלפי"ן, הם כוונות של כל יום באין הבדל בין שבת לחול, וכן הב' שתיות דלקמן. וכן כאן בסידור מסודרים עם כל הכוונות של כל יום לפני שיתחיל בסדר כוונת ליי"ש. ומה ששייך לשבת דוקא הוא מה שנז' ברז"ל ומסודר לקמן בסעודות שבת. וכל שאר כוונות האכילה כלל אותם רז"ל שם בשה"כ דע"ב סוע"ב במ"ש ובסדר סעודת ימי החול יתבאר יותר באורך כל עניני ברכת המוציא וכוונת האכילה ושאר פרטים האחרים וכו' וכבר נתבאר ענין כוונת טחינת השיניים באכילה בסעודת החול וע"ש היטב פרטים רבים וכוונות רבות עכ"ל. ועיין פת"ע ז"ל דע"ג סוע"א מה שכתב בדרך אפשר, ולק"ד פשט דברי רז"ל ורבנו מורים לכאורה כמו שכתבתי, ולכן לא סדרו הגאונים המדפיסים את זה לקמן אחרי הקידוש וכמ"ש. וכן גם משמע ממ"ש כאן ומשם וכו' ומשם וכו', ולא כן אמר לקמן בסעודת שבת שבלילה הוא מיי"ג נימין ובשחרית מיי"ג חיוורתא ובמנחה מיי"ג

דשמאל. ואח"כ נתחלקו, וחציים נשאר בלחי העליון בסדר הנז', וחציים בלחי התחתון בסדר הנז'. ומעתה נעשה ד' הכלים וד' דיבורים, והד' הכלים הם גי' קמ"ח. וזה כוונת רז"ל בפ"ב הנז' שהד' אלפי"ן נכנסים לפה ושם נעשים ד' הכלים, כלומר כשנכנסים לפה נתחלקו הד' אלפי"ן והב' הכלים נעשו ד'. ולא פירש רז"ל על הדיבורים אלא על מה שרצה לדרוש שהד' הכלים גי' קמח ע"כ מהרדב"ש זלה"ה ע"ש עוד.

המובן מזה שהב' אלפי"ן דיו"י הם בחי' ההכל והם אורות פו"מ והם שנכנסו תוך הפה ונעשו קמח ונהב' אלפי"ן דיו"ד גם הם נטחנו ונחלקו לד' אלא שלא פירש רז"ל אותם כמו שפירש בהכלים], וברור מה שנעשה אורות וכלים היינו בעולם העקר' כמ"ש רז"ל אבל בענין האכילה שהעתיק כאן רבנו לא שייך זה, ולק"ד לא נראה צורך לכוין בהם כאן כמו שכתוב בסוגריים. ומובן ששפע האכילה נמשך מכאן מהב' הכלים דיו"י שנעשו ד' גי' קמ"ח ולא גם מהב' דיו"ד. וכפ"ז צ"ל מ"ש רבנו כאן להמשיך הד' אלפי"ן דיו"י ודיו"ד ממקומם עד הפה וחילוקם לד' הכלים וד' דיבורים, אין פירושו שכ"ז צורך כוונת האכילה, אלא רצה לסדר הדברים בשלמות, ואה"נ דיכול המכוין לכוין ג"כ רק מה שנוגע לאכילה והיא המשכת הב' אלפי"ן דיו"י דוקא, כן נראה לכאורה אפשר.

וזמ"ש רבנו ויכוין להעבירם וכו' ב' אלפי"ן ראשונים דב' מיני האלפי"ן וכו', דהיינו שהב' מיני אלפי"ן הם דיו"י ודיו"ד והראשונים שלהם הם א' דיו"י וא' דיו"ד והם הבל ודיבור, וכן השניים הבל ודיבור, ונמצא שההכלים הם יו"י ונחלקים לד' ונעשים קמח. ומ"ש ע"י ל"ב שיניים, ברפ"ב דעקודים הנז' לא כתוב תיבת ל"ב רק ע"י השיניים. אמנם בשער ההקדמות די"ב ע"ב כתב ל"ב שיניים. ולכאורה הלא הד' הכלים הם בימין הפה ושם יש רק חצי הל"ב שיניים, ואולי כיון שהימין פי' ימין דימין וימין

ואהיה הויה, ובב' אלפי"ן השניים הפוך. ג, למה כאן השמות באותיות פשוטות ולקמן בנוצר ונקח מלאות. ד, מדוע זיווג נוצר ונקח שבכאן השילוב הוא ג' הויות עם ג' אהיה, ובמ"א כמו בעמידה השילוב הוא רק הויה א' עם אהיה א'. ה, מה הצורך לכיין באלפי"ן דמזלות שהם משפיעים ונשפעים. והיעב"א.

(י"ט ע"ב) **כוונת** מים אחרונים וכו' מ"א אותיות וכו' דאהיה דיודי"ן ומ"א אותיות דאהיה דאלפי"ן. בשה"מ דס"א ע"ב [בשער המצוות הנד"מ דף מ"ה ע"א נשמט זה] כרז"ל, כוונת מים אחרונים כבר הודעתך כי שמות אהיה א' דיודי"ן וא' דאלפי"ן רמוזים בב' הידים עכ"ל. אפ' כוונתו למ"ש רז"ל בע"ח שער או"א סופ"ח שאהיה דיודי"ן הוא בקו ימין דאימא ודאלפי"ן בקו שמאל ע"ש. ועיין מזכיר שלום מערכת א' אות ל"א שזה הסדר הוא כשמתלבשת אימא בז"א ע"ש באורך. וממילא הידים שהם הרומזים לחו"ג דז"א ימין ושמאל הם דיודי"ן ואלפי"ן וא"ש את"מ.

ת"ד. אלא ששם הארה מיוחדת לשבת, אבל כאן שהוא כוונה כוללת לכל סעודה מונה והולך דרך העברת השפע ממקום למקום עד הגיעו למטה כנלק"ד. ומ"ש עוד רבנו ומשם למזל העליון וכו' ואז יכוין לזיווג הב' מזלות, משמע שהמקבל כל השפע הוא המזל הח' לבדו ובזיווג נותן למזל הי"ג וממזל הי"ג לאו"א, עיין ע"ח שט"ל פ"י ושכ"ט סופ"ג ובאתי לגני ח"ב על פרק י' דשט"ל הנז'.

ויש לרשום קצת שאלות מאין מבין (לפי הציורים הנז' בסידור כת"י (עמוד 304) ובסידור שלפנינו מושמט) א, מה ענין השילובים שעל יד הד' אלפי"ן, ואם נאמר שאין הוצאת אורות או המשכת שפע בלי זיווג, מדוע היה כפול חו"פ וידוע שהאכילה היא בחיצו'. ואם נאמר שגם החיצו' בעצמו כפול מחו"פ [עיין גם בהק' רחוקה"נ ד"ט סוע"א], מאי שנא דוקא הכא מפרט את החיצו' לחו"פ ולא גם בכל זיווג וזיווג שיש במ"א, ולקמן בזיווג נוצר ונקח אינו כפול. ב, מדוע ב' אלפי"ן הראשונים הזיווג הויה אהיה

* * *

סדר כניסת הל' דצלם בז"א בלי"ש והארותיו ליעקו"ר

א. כתב רז"ל בשה"כ בדס"ד ע"ב ד"ה ודע וכו' קודם שתקבל קב"ש תכוין שנכנסים בז"א ג' פרקין תתאין דל' דאו"א, וכמו

ג. ושם בע"ב כתב שבויכולו שאחר העמידה נכנסו בז"א ג' פרקין קדמאין דל' מצד אימא וזהו בענין ז"א, ובענין הנוק' שבויכולו הא' קבלה מנה"י תכוין כי עתה חג"ת דז"א מאירים במוחין שלה ומהם נעשים המוחין שלה עתה, והארת המוחין שלה שבחג"ת יורדת עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה וכתב עוד שם שז"ס ברכת מעין ז', ואח"כ בויכולו הג' דקידוש

כך כתב בכ"מ. ובדס"ו ע"ד כתב להקיף השלחן שבבית ולחזור על כל מ"ש בקב"ש בשדה ולכוין באו"מ דחיצו' ובשדה היה או"פ דחיצו'.

ב. ובדף ע' סוע"א כתב שבויכולו דעמידה נעשים לה וכו' מוחין מנה"י דז"א מבחי' הפנימיות שלהם שבקב"ש היתה בבחי' החיצוניות שלהם שהוא בחי' העולמות ועתה הוא מהפנימיות שהוא בבחי' הנשמות וג"פ

אלהינו אימא מק"י ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"ח	יהוהדני יאהדונהי דעס מק"י דע"ב דדת"י דמ"ס דא"ח.	יהוהדני יאהדונהי אבא מק"י דע"ב דחח"ן דמ"ס דא"ח
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אלף הי יוד הי לבג"ה דאז"ח וישסו"ת	יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי לדת"י דאז"ח וישסו"ת	יוד הי ויו הי לחח"ן דאז"ח וישסו"ת.
יכוין לסלק האור שבפ"ת חמל' דגלח דתבו' ולהעלו' לח"ת דידה ועי"כ מלטנן הפ' הגז' ללור' חכ' דז"א	יכוין לסלק האור שבפ"ת דהוד דתבונה ולהעלותו לח"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' גבו' דז"א	יכוין לסלק האור שבפ"ת דגלח דתבו' ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מלטנן הפרק הגז' ללור' חסד דז"א.

ביצור
 יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח
 מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"ח
 ומשם למזל ח' נולד חסד ומשם לדעת העליון ונקא
 מזל י"ג :

יוד הי ויו הי
 יהוה ה"ח יהוה
 יהוה
 יהוה יהוה

יוד אלף הי ויו יוד הי ויו יודווגו הב' מזלות ע"ב וקס"ח
 וימשיך הטיפה עם החסדים הג"ל
 לכחב"ד (* דאבא

צק"ש דערצית יכוין גם היחוד הזה דאז"ח דאלי' וזו"ן דבריאה.		
אהיה	יאהיהיה	יהוה
יכוין לדבק ולקשר שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.	יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי (**) יכוין לזווג את אז"ח והיא מעלה מ"ן ע"י נשמתו ונשמת הלדיק וע"י שם ס"ג והוא ישפיע מ"ד ע"י חיה שלו וחית הלדיק וע"י שם ע"ב ומזדווגים ע"י שם ע"ב.	יכוין לדבק ולקשר חיה שלו עם חיה של הלדיק לעורר מ"ד דאבא.

אחד
 (* ח"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב :
 (** כלע"ד כי תחילה צריך שיכוין למסור עצמו עק"ה ולקבל דמכ"ד מד' אותיות הויה וד'
 אותיות אדנ"י וליקדם ע"י ד' אותיות אהיה וג"כ צריך להעלות כ"ח שלו עם כ"ח של הלדיק ועם
 הכ"ח של הזו"ן לכ"ח דאז"ח ואח"כ יכוין לזווגם כנו' וכמ"ש בע"ה של"ט דרוש י"ח כלל ט"ז וי"ט
 ובש' הכוונות בדרושי ק"ש ובדרושי נפ"א וע"ש וא"ש את"מ. המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד. הה הא הי. וו ואו ואו. הה הא הי.
א א א ל ל ל. איש ד ה ד. נו י י ה

לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מצררים מצירורי א"ח שנפלו במקום זו"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דא"ח ע"י נשמה וחה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לא"ח ע"י שגם הם יצברו מצירורי אחוריים דא"ח שנפלו במקום. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מצירורי עי"ו שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הצירורים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איההיורה

יוד הי ויו הי
יאההיורה

ומולאים הי"ס דמ"ה ממלח דא"ק עם תשלוס הי"ס דצ"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לצירורים הגז' וגמשכים המוחין הגז' עם הגרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איההיורה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחב"ד דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"ח.

איההיורה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דחכמה הגז' (ציולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איההיורה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (ציולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"ח

איההיורה

ולהמשיך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (ציולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג כה"י דנה"י דע"י

איההיורה

ולהמשיך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"ח שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"ח.

איההיורה

ולהמשיך

ולהמשיך טיפות המוחין **חו"ג דחו"צ דז"א** מעורבת עם אור עלמות דז"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך חי"פ דתרין כתפין דז"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דז"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקב שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי הי ויו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. **וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא.** גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוקף א'. ואימא עם תבונה פרלוקף א'. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים ביססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא זכחריס זכחצ"ד זכז"ת

איהיהוהה יאההויהה יאהלוההים יאהדונהי

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש בחדד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילוניות כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ וז"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ בק"ש שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יא"ה**

(ב) וכמ"ש צס' עלי נהר די"ג ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זיווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זיווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זיווג חילון דגופא בגופא דאו"א התנידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זיווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זיווג רוחא ברוחא וזנפ"א עושים זיווג גופא בגופא וזיווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זיווג פנימי רוחא ברוחא אחר זיווג החילון דגופא בגופא דאו"א ז"ל אח"כ וט"ס נפל בספרים וע"ש וז"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זיווג החילון דגופא בגופא וגם זיווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס וז"ל זיווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש צס' עלי נהר כי הזווג החי' שהוא זיווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"צ **יא"ה**

סידור תפלה להרש"ש

קונה הכל

פנימיות דפנימיות

(א) יכוין להעלות שרשי הה"ג וכללותם וכללות כללותם מב' פרקין עילאין דיסודות דיססו"ת שבדעת דו"א דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן למ"ן לב"ן דמ"ה ולב"ן דב"ן דאוי"א.

יְהוָה	ה"ג דאבא	יְהוָה	יְהוָה	ה"ג דאימ'	יְהוָה
יְהוָה	יהוה	יְהוָה	יְהוָה	יהוה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולזוג צ' מזלין נולד ונקא

אלף יוד הי הי יוד ויו הי הי

ולהמשיך אור גדול ממזל ונקא לדעת דאוי"א ולזוגם

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ולהמתיה את הה"ג הישנות בה"ג החדשות ולהמשיך כל העשרים גבורות הנז' לב' פרקין עילאין דיסודות דפר' חו"צ וחו"ג דפר' חכמות דבינות (ובחזרה דחכמות) דיססו"ת לחברם עם הרשימו שלהם והם יוד גבורות אחרות והרי הם שלושים גבורות ממותקות ולהמשיך כולם לדת"י דרעות דחו"צ וחו"ג דחכמה דכתר ונה"י דבינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דז"א.

לזוג

(א) כוונה זאת יש סי' שהיא כתובה ויש סידורים שאינה כתובה וכחז' מו"ר הרש"ם ז"ל צספרו הקדוש נה"ש דכ"צ ע"א וז"ל וענין עליית מ"ן דגבו' דאוי"א בקונה הכל שנחבארו צדרוש עמון ומואב כבר אמרתי כי זה כמה שנים אני מכוין על פה מה שחנני ה' ית' עד שאכתוב העמידה כראוי ע"ש ולפיכך סידרתי כאן ועל שאינה כתובה בכל הסידורים לא חשתי מזה לומר שאינה לריכה מטעם האמור והמעין יבחר.

יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

פנימיות לפנימיות

לזוג סרין מזלות נולד ונקא דדיקנא דא"א.

אלרף יוד הי הי ויו יוד הי הי

ולהמשיך אור גדול למוח וכלי חכמה דז"א ומשם לכל י"ם דז"א להאיר אור גדול
בכו"ה (א) ויסוד דז"א להאירו ולגלותו.

אהיה

יהוה

ג' כלי חכמה דז"א

**יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא**

**אהיה
יהוה**

**אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה**

**אהיה
יהוה**

ג' כלי סוד

**אדני
אצבאוצבאות
א**

ג' כלי יסוד דז"א

**יאהדונהי
שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד**

ג' כלי נלח דז"א

**יהוה
צב צבא
צב**

חילוקים לפנימיות

לזוג ב' מזלות נולד ונקא דדיקנא דא"א

יוד אלרף הי הי ויו יוד הי הי

ולהמסיר אור גדול לדעת דבין או"א וממנו ימשיך או"פ לסקן ולעשות יסוד
דז"א החדש.

**אהויהוה אהויהוה
יהויהוה יהויהוה**

**יאהדונהי
שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד**